

मोमुहकः-हिका ; मोहिता-त्री, ¹मोघा-घ्री, मोढा-ढ्री, मोहयिता-त्री, मुमोहिषिता-मुमुहिषिता-मुमुक्षिता-त्री, मोमुहिता-त्री ; मुह्यन्-न्ती, ²मोहयन् परिमोहयन्-न्ती, ^Aपरिमोहयमाणः, इत्यादीनि सर्वाण्यपि प्रातिखिकरूपाणि विना दैवादिकद्रुह्यतिवत् (885) ज्ञेयानि । ³परिमोही, ^Bक्वपि उन्मुक्, उन्मुद्, ⁴मूर्खः इमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः ।

(1294) “मूङ् बन्धने” (I-भ्वादिः-967. सक. सेट्. आत्म.)

मावकः-विका, मावकः-विका, ⁵मुमूषकः-षिका, ⁶मिमावयिषकः-षिका, मोमूयकः-यिका ; मविता-त्री, मावयिता-त्री, मुमूषिता-त्री, मोमूयिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि भौवादिकपवतिवत् (1033) ज्ञेयानि । ⁷मूतम्-तः-तवान्, ⁸जीमूतः, क्त्वाप्रत्यये मूत्वा, ⁹मूषा इमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः ।

1. रधादित्वादिङ् विकल्पः । इडभावपक्षे घत्वविकल्पः । तेन रूपत्रयं तृजादिषु सर्वत्र ज्ञेयम् ।
2. मोहस्य चित्तवत्कर्तृकत्वात् मोहयन् इत्यत्र, ‘अणावकर्मकात् चित्तवत्कर्तृकात्’ (1-3-88) इति ण्यन्ताच्छतैव । परिमोहयन् परिमोहयमाणः इत्यत्र तु ‘न रादभ्याड्यमाड्यप्रपरिमुद्—’ (1-3-89) इति परस्मैपद निषेधात् चित्तवत्कर्तृकत्वेऽकर्मकत्वेऽपि ‘णिचश्च’ (1-3-74) इति उभयपदं भवतीति ज्ञेयम् ।
3. तच्छीलादिषु कर्तृषु ‘सम्पृच—’ (3-2-142) इत्यादिना घितुण्यप्रत्यये रूपमेवम् ।
4. ‘मुहेर्खो मूर च’ [द. उ. 3-52] इति खप्रत्यये, धातोः ‘मूर’ इत्यादेशे च रूपमेवम् ।
5. सज्जन्ते ‘सनि ग्रहगुहोश्च’ (7-2-12) इतीप्तिनिषेधः । ‘इको झल्’ (1-2-9) इति सनः क्तिवात् गुणनिषेधः ।
6. ण्यन्तात् सनि ‘ओः पुयण्ज्यपरे’ (7-4-80) इत्यनेन पवर्गपरकत्वात् अभ्यासस्य इकारः ।
7. निष्ठायाम्, ‘श्र्युकः किति’ (7-2-11) इति इप्तिनिषेधः । एवं क्त्वा क्तिन्प्रभृतिष्वपि ज्ञेयम् ।
8. जीवनस्य मूतः जीमूतः=मेघः । पृषोदरादित्वात् (6-3-109) जीवनशब्दस्य ‘जी’ इत्यादेशः ।
9. ‘मूङ्गोर्लोपश्च’ (द. उ. 9-17) इत्यूषन्प्रत्यये धातूकारलोपे च रूपमेवम् ।
- A. ‘परिमोहयमाणाभी राक्षसीभिः समावृताः ॥’ भ. का. 8-63.
- B. ‘कुर्याद् योगिनमप्येष स्फूर्जवान् परिमोहिनम् ।’ भ. का. 7-10.